

Sleppið ikki byggivinnuni upp á fjall

TAD var tann tíð, tá byggivinnan í Føroyum hevði so nógv jørn í eldinum, at farast mátti til útlandið eftir fólkum fyrri at klára uppgávurnar. Tað var tá búskapur okkara var yvirupphitaður. Nú er bráðliga vent í holuni, og tað er vorðið nærur øskukalt hjá hesi somu vinnu. Byggivinnan er rætt og slætt í svárári neyð, kann Sosialurinn upplýsa í fleiri greinum nú um dagarnar.

TAD er eftir, at nærur alt virksemi steðgaði upp í landinum fyrri kanska ikki meira enn einum til tveimum árum síðani, at tað er gingið niður á bakka hjá tí fyrr so blómandi byggivinnuni. Hóast lyfti um at seta gongd á aftur hjólini, so bara minkar arbeiði hjá byggivinnuni. Kappingin er tí vorðin so beinherð, at alt størri ábyrgd og fíggarligar byrðar verða lagdar á byggivirkini. Vandir er fyrri, at byggifeløgini lata aftur og senda fólkini til hús. Fleiri teirra hava longu repað seglini. Saman-

umtikið sær sera svart út hjá hesi vinnu.

TAD má ikki henda, at henda vinnan heilt dettur niður fyri, tí eina byggivinnu mugu og skulu vit hava. Ein kann bara hugsa sær til, hvussu nógv ungfolk júst byggivinnan hevur útbúið og síðani givið arbeiði! Nakað annað er so tað, at vit hava einki ynski um at venda aftur til ta tíðina, tá alt ov nógv stórarbeiði vóru í gongd í senn. Tíðina tá bæði alment og privat virksemi varð pískað upp til tað ábyrgdarleysa. Tá hvør bara hugsaði um seg og síni. Tá SEV fór undir milliarda útbygging, tá einki var óført hjá bankunum, tá fleiri almennt stórarbeiði vórðu sett í gongd, tá dýrir handilsbygningar, verkstaðsbygningar o.l. stungu seg upp sum hundaland. Alt hetta elvdi til ta nógv umrøddu yvirupphiting, ið fekk álvarsligar fylgjur fyrri okkum øll, ikki minst av einum alt ov høgum og kunstigum kostnaðarstøði.

NÚ má vend koma í. Okkum tørvar her eins og á so mongum øðrum økjum langtíðartilrættalegging, soleiðis at ikki øll arbeiðini byrja um

somu tíð. Sjálvandi er tað torført at stýra eini slíkari gongd, tí tað kann vera, at mong um somu tíð halda og hava fyrri neyðini at fara undir eitt ella annað byggjarbeiði. Men hvussu og ikki so eigur tað at bera til at raðfesta og tilrættaleggja serstakliga almennt byggjarbeiði yvir eitt tíðarskeið. Nú fíggarlógin kemur til viðgerðar, verður høvi til at umrøða trupulleikarnar hjá byggivinnuni eisini. Ikki minst áhugavert verður at frætta, hvørji almennt arbeiði skulu í gongd — ikki bert komandi árið, men í 90-unum og fram til ár 2000.

VIT frætta nú, at føroyskt byggifelag ætlar at royna seg í útlandinum eisini. Hetta er hugaligt at hoyra og er bara at vóna, at okkurt fer at spyrjast burtur úr umrøddu ætlanum. Sosialurinn visti í gjár at siga frá, at eitt byggifelag í Havn fer at royna seg í Hetlandi. Vit ynskja teimum góðan byrð og vóna annars, at føroyska byggivinnan verður ikki slept upp á fjall, men at tað nú fer at koma gongd á aftur samfelagshjólini bæði so og so.

SJÁLVANDI skal ikki byggjast bara

sosigaley

Dimmalætting
FÖROYSKA
SÍÐUN

DAGBLAÐIÐ
KRUSUR

14. SEPTEMBER
FRIÐ FÖROYAR

NORÐLJÓST

Oyggiatíðindi og galskapur

Oyggiatíðindi skriva í oddagrein í gjár um ætlanina at gera undirsjóvartunnil undir Vestmanna-sund. Bláðið heldur hesa ætlan vera galskap og heitir á tingmenn um at steðga hesum galskapi. Bláðið heldur eisini, at andstöðan í samgonguni móti ætlanini er eitt spæl fyrri gallarinum. Bláðið skrivur:

„Spælið fyrri gallarinum í samgonguni heldur fram. Nú sigur Birgir Danielsen, at hann ikki stuðlar samgonguni, um ætlanin er at fara undir undirsjóvartunnilin um Vestmanna-sund.

Og Vilhelm Johannesen, tingmaður fyrri Javnaðarflokkin, vildi ikki standa aftanfyrri. Hann upplýsti í sjónvarpinum týskvöldið, at hann heldur ikki fór at stuðla einum uppskoti um undirsjóvartunnil um Vestmanna-sund.

Hesin seinni sat sum

landsstýrismaður, tá uppskotið fyrstu ferð sá dagsins ljós í 1988. Og hann segði við sjónvarpið, at orsøkin til at hann mælti til gerð av undirsjóvartunnlinum var, at hann sjálvur hevði so tung málseki, at hann ikki hevði ein livandi kjans at seta seg inn í projektið tá.

— Sama brólara fari eg ikki at gera í 1991/92, segði Vilhelm Johannesen, sum annars ikki var líka avgjörður sum Birgir Danielsen. Vilhelm Johannesen vildi fegin stuðla samgonguni, men hann fór ikki at atkvøða í tinginum fyrri undirsjóvartunnlinum.

Alt hetta virkar ógvuliga skilagott, um fólk ikki vistu betur. Men sannleikin er tann, at tingið gav landsstýrinum ein blanco-kekk uppá 200 milliónir krónur í 1988. Og tað er hesin peningur, sum Svend Aage Ellefsen nýtir í sínum fyrireikingum til undirsjóvartunnil. Hetta hevur Vilhelm Johanne-

sen longu atkvøtt fyrri.

Av hesari upphædd eru longu brúktar 40 milliónir krónur, so Svend Aage Ellefsen hevur ikki fyrri neyðini at spyrja Birgir Danielsen ella Vilhelm Johannesen um nakað sum helst. — Í hvussu so er ikki fyrr enn tær 200 milliónir eru brúktar. Og kenna vit Svend Aage Effesen rætt, so helmar hann ikki í áður enn alt er brúkt.

Tá er tað eftir okkara tykki ov seint. Um Svend Aage Ellefsen fær loyvi at brúka allar 200 milliónirnar til fyrireiking av undirsjóvartunnlinum, so er hesin peningur burturspiltur, um lógtíð kortini ikki gevur landsstýrinum loyvi at halda áfram við galskapinum.

Um nokur vekt er aftanfyrri orðini hjá Birgiri Danielsen og Vilhelm Johannesen, so kravdu teir eitt broytingaruppskot í tingið beinan vegin, har kravt var at samtyktin frá 1988, um tær 200

milliónirnar fer úr gildi í stundini áðrenn stik í rend drongurin hjá Alberti Mortensen fær møguleika at brúka meira.

Í 1988 vóru orsøkir at halda, at ein undirsjóvartunnil var eitt gott hugskot. Men eftir at tað er komið fram, at norðmenn hava brent seg í havið og reyv av hesum holum, so er ongín sum helst orsøk hjá okkum at brúka eitt einasta oyra uppá handan galskapin.

Og er tað rætt, sum Vilhelm Johannesen segði, at norðmenn bert hava gildið 10 oyru fyrri hvønn kWh, og at føroyingar koma at gjalda 14 ferðir so nógv, so er hetta projekt enn meira hjálparleys.

Tað gevur onga sum helst meining í at tvíhalda um eitt projekt, sum vit frammanundan vita ikki kemur at hanga saman fíggarliga. Men hetta er ein gulusamgonga, har alt kann henda! —

Jánkasligt

Sou tit hana — forkvinnuna í Sosialu nevnd hjá Tórshavnar Byráði! Hon var í sjónvarpinum hóskvöldið og var so kedd so kedd av, at KFUM ikki fekk svar frá kommununi um loyvi at brúka høli og garð til at hýsa børnunum eftir skúlatíð. Spurd hvi hon sum forkvinnu í so týðningarmiklari nevnd ikki kunni syrgja fyrri, at stovnur fekk jattað loyvi at fara í gongd ella bara eitt svar, ypti hon bara øksl og segði, at hetta var tí, at teir (hann), sum hava veruliga valdið í býráðnum vildu tað ikki. Litið veiggj má sigast at vera í einum sosialnevndarformanni, sum tá tað snýr seg um hennara egna øki og eitt so týðningarmikið mál, ikki megna at sláa nevan í borðið, men bara letur seg stýra av øðrum. Samrøðan við Lisbeth Petersen í SvF var sera, sera áhugavert og kanska mest tað, sum ikki varð sagt. Tí tú

sást, at hon hevði so nógv uppá hjarta, at har var okkurt, sum forðaði henni í at siga sína egnu erligu og helst góðu meining. Hvi slíka undirbrøtligheit? Spurningurin er tí: hevur býráðsformaðurin, um tað so er hann, sum hon sipar til, so nógv vald í býráðnum í Havn, at formenninir í teimum ymsu nevndunum bert virka sum ja-sigarar og nei-sigarar, tá Poul vil hava tað so. Um so er, hvi tekur ein sosialnevndarforkvinnu, um tað er nakar álvari í henni, so ikki avleiðingina og takkar fyrri seg! Handa samrøðan var sera avdúkandi. Sjálvandi skuldi henda nevndarforkvinnu havt syrgt fyrri, at KFM í hvussu er fekk eitt svar.